

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epitome Instituti Societatis Jesu

Sesti, Curtius

Bruxellis, 1690

Sect. IV. Servanda in Dimissione, & post ipsam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68440)

modo sunt in conscientia tuti : cum hujusmodi facultas in conscientia foro sit irrita : in quo etiam subjacent omnibus Apostatarum censuris. Et si hoc in exteriori foro constiterit ; Superiores possunt contra eos agere , tanquam contra veros Apostatas.

13. Qui ad Dimissionem obtinendam secretas obtinent causas ; quibus se ineptos ad religiosam disciplinam , Votorumque observationem contendunt ; tenentur eas alicui Patri aperire : qui super illis sententiam suam ad Generalem perscribat. Quod si quis renuat , cum P. Noster judicaverit , causas aperire , careat omni spe Dimissionis obtinendae. *d*

*Neganda sub-
censibus ejus pe-
tenda causas.*

*d C. 7. D. 22. &
C. 12. D. 12.*

S E C T I O I V.

Servanda in Dimissione , & post ipsam.

1. **D**Um autem de alicujus Dimissione agitur , severè Superioribus est interdictum , ne eum interea temporis ullo modo exponant in publicis ministeriis ; sed domi potius illum contineant ; habeatur que in Dimissione ratio ædificationis. In cujus gratiam , si Dimittendi prius ablegandi

*Proximè di-
mittendis invigilandum.*

e R. PROV. 117.
 & OR. C. 12. §.
 9. 10.

*Caritas erga
 eosdem, dum di-
 mittuntur.*

f P. 2. c. 3. §. 5.
 6. 7. & B & C.
 4. §. 3. & R.
 PROV. 44. 45.

*Quid prestan-
 dum cum Do-
 mesticis, & Ex-
 ternis.*

gandi sint in aliam Provinciam, Provinciales præmittant, vel minimè differant Instructionem ad Superiores ejus loci; ut ex ea judicent quid cum illis agendum sit. e

2. Curandum præterea, ut Dimissus recedat sine dedecore, & quantum fieri potest, servata benevolentia: juveturque consilio, oratione, & alia etiam ope, si Caritas poscat. Declareturque illi, quod liber maneat à Votis simplicibus; si ea juxta formulam Societatis emisit. Quæ ipsius esse constat, reddenda sunt: de iis verò, quæ aut expenderit, aut donaverit Societati, dispiciat Superior, habita ratione tum æquitatis, tum ædificationis, num illi aliquid amplius, quàm quod invenitur, de rebus ipsius dari debeat, nec-ne: consideret etiam diligenter, an scripta secum asportare debeat. f

3. Ut satisfiat etiam aliis Domesticis, & Externis, tria observanda sunt: 1. ne quid perturbationis in alicujus animo propter dimissionem maneat, ratione reddita quantum satis erit, & plus minus-ve carus fuerit, qui dimittitur; abstinendum tamen à defectibus non publicis declarandis. 2. Ne malè affectus quispiam maneat erga Dimissum; nec de eo malè sentiat; sed

po-

potius omnes eum diligant, ac Deo commendent. 3. Detur opera, ut ejus exemplo juventur, si qui minori eum ædificatione, quàm par esset, domi versantur; ne sibi tantundem accidat: & Externi itidem, quibus id innotuerit, ædificationem accipiant, quod domi non toleretur id, quod tolerari ad Dei gloriam non debet. g

4. At cum contingere possit, ut causæ Dimissionis occulte sint; non debent Consultores credere, multoque minus accusare, quasi (eò quòd Superior rem cum ipsis non communicarit) temerè, & sine causâ gesta sit: sed potius modestè interrogare Superiorem, quid causæ vel Nostris, vel Externis sciscitantibus reddi queat. h

5. De Dimissis declaratum est, conformiter ad jam indicata de caritate, qua illos complecti decet; per Societatem nullo modo stare, quo minus ab ipsa Dimissi post Vota simplicia, ad Officia, & Beneficia quæcumque admittantur. Nec excludendi à nostris Universitatibus, quando grave scandalum non timetur. Non tenetur tamen Societas alere dimissos Sacerdotes, qui & Titulò carent, & Patrimonio, ut perpetua praxis, & validæ

g P. 1. c. 3. §. 8. 9. 10. & C.

Non damnandi Superiores cum causis reitent.

h P. 2. c. 3. A. & Or. c. 12. §. 7.

Caritas erga jam Dimissos.

i P. 2. c. 3. §. 5. 6. 7. & C. 9. D. 30.

l C. 1. D. 119.

ra-

m. C. 2. D. 77.

& C. 7 D. 3. m

*Quid servan-
dum cum iis-
dem ad Societa-
tem redire vo-
lentibus.*

n R. Prov. 46.

*o P. 2. C. 4. §.
1. & 7.*

p P. 2. C. 4. §. 8.

& C. 8. D. 58.

& R. Prov. 46.

& Or. c. 1. §. 2.

q C. 8. D. 58.

rationes Pontificibus probatæ confirmant.

6. Si quis verò ex Dimissis redire ad Societatem velit; cautè procedendum est: cum constet hujusmodi homines rarò idoneos ad Instituti nostri disciplinam inveniri. *n* Et 1. non admittat, nisi qui dimissit, aut Præpositus Generalis suum præstiterit assensum: quem non dabit, si adhuc manent eadem rationes, propter quas fuit dimissus. *o* 2. Post reditum denuò examinari debet & generalem Confessionem facere, & aliis Probationibus, & Experimentis exerceri; in quibus tamen Provincialis dispensare poterit: sed non nisi post biennium ad Vota admittendus est. *p* At si contingeret quempiam sine culpa, aut ulla penitus causa è Societate expulsus esse, ita ut invalida sit Dimissio; is in pristinum statum, sine Novitiatu, restitui debet. *q*

S E C T I O V.

De Egressis sua sponte.

*Quinam redu-
cendi ex sponte
abestantibus.*

1. **A**D eos reducendos, qui sine licentia recedent, si prius parum idonei ad Societatem habebantur, nulla diligentia opus erit, sed potius dirigantur ad ali-